

СЕРІЯ ПОЛІТИЧНИХ ОГЛЯДІВ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ УКГС ООН

РІШЕННЯ У БЕЗВИХОДІ

ЗМЕНШЕННЯ ТРИВАЛОГО ВНУТРІШНЬОГО
ПЕРЕМІЩЕННЯ ЯК КОЛЕКТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

КОРОТКИЙ ВИКЛАД

ООНА

ПОДЯКА

Ця публікація підготовлена Секцією політичного консультування та планування Відділу розвитку та досліджень питань політики УКГС ООН

Автори: Вальтер Келін та Ганна Ентвісл Чапуісат.

Дизайн та макетування: Карен Келегер Карнейро, Хав'єр Куето та Паоло Палмеро.

У цьому звіті використані висновки членів консультативної групи цього дослідження: Мохаммеда Абдікера, Лії Танодра-Армандо, Чалоки Бейяні, Александри Білак, Марка Боудена, Ксав'є Девіктора, Паули Гавіріа Бетанкур, Хайді Грау, Фабріціо Хохшильда, Сесілії Хіменес-Дамарі, Ендрю Кента, Памели Комуджуні Калуле, Ізюмі Накаміцу, Роберта Пайпера, Грехема Сондерса, Штефана Шеннемана, Бальтазара Штееліна та Фолкера Тюрка. Особлива подяка висловлюється голові консультативного комітету Хансйоргу Стромейеру за його відданість та керівництво.

Автори також висловлюють подяку багатьом людям, які взяли участь у зустрічах та семінарах, проведених у країнах, що стали об'єктом цього дослідження (Колумбія, Демократична Республіка Конго, Україна, Філіппіни та Сомалі), а також підготували письмові відгуки та щедро поділилися своїм досвідом і експертною думкою. Зокрема, особлива подяка висловлюється Марку Біддеру, Максу Боннелю, К'ярі Капозіо, Мукрару Фараху, Іден Гард, Джерарду Гомесу, Лео Корткаасу, Барбарі Манзі, Рейну Полсену та Акіко Йошида за їх внесок та підтримку під час візитів. Автори також хотіли б подякувати Загальній службі аналізу профілів ВПО (JIPS) за сприяння аналізу цінних даних, отриманих у результаті попередніх заходів зі складання профілю осіб в умовах затяжних внутрішніх переміщень, зокрема Наталію Бааль, Хадру Елмі, Лауру Ронкайнен, Еліану Руеде, Мелісу Веймайєр та Сема Болієра.

Це дослідження стало можливим завдяки фінансуванню, забезпеченому урядами Швейцарії та Сполучених Штатів Америки.

Автори дуже вдячні за ретельний огляд, коментарі та підтримку цього звіту, надані Відділом розвитку та досліджень питань

політики УКГС ООН у Нью-Йорку: Саймону Бегшоу, Ліліан Барахас, Аурелін Баффлер, Леслі Борнс, Пії Хуссейн, Селін Монньє, Ханні Тонкін, Родольфо Валенте та Греті Зеендер, а також стажерам УКГС ООН: Закарі Барнетту, Кетрін Комлі, Анні Джеффри та Алексу Сільберману.

За додатковою інформацією звертайтеся:

Відділ розвитку та досліджень питань політики Управління з координації гуманітарних справ (УКГС) ООН

E-mail: ochapolicy@un.org

©2017 Організація Об'єднаних Націй

РІШЕННЯ У БЕЗВИХОДІ

ЗМЕНШЕННЯ ТРИВАЛОГО ВНУТРІШНЬОГО
ПЕРЕМІЩЕННЯ ЯК КОЛЕКТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

КЛЮЧОВІ ТЕЗИ

Головний висновок цього дослідження: існує необхідність досягнення колективних результатів, спрямованих на вирішення проблеми тривалого внутрішнього переміщення та запобігання ситуацій, коли нові переміщення набувають тривалого характеру.

- 1. Тривале внутрішнє переміщення є, перш за все, проблемою, що повинна вирішуватися через політичні заходи та заходи у сфері розвитку,** що також може вимагати подальшого реагування на постійні гуманітарні потреби у постраждалих від переміщення громадах.
- 2. Необхідність переходити до забезпечення самодостатності у ситуаціях тривалої кризи на ранній стадії.** ВПО можуть почати нове життя та рухатися до самодостатного існування відповідно до основоположних принципів захисту прав людини і людської гідності, не чекаючи остаточного завершення конфлікту або повного припинення всіх наслідків лиха. Зокрема, необхідно докласти зусиль, щоб допомогти ВПО забезпечити кращий доступ до засобів до існування, адекватного житла з гарантією проживання та основних послуг для зменшення їх залежності від зовнішньої допомоги
- 3. Систематизувати та зміцнювати співробітництво в рамках гуманітарного, політичного поділу та діяльності з розвитку для досягнення колективних результатів щодо тривалого внутрішнього переміщення та запобігання тривалості нових переміщень.¹** Держави, гуманітарні партнери та партнери з розвитку, донори, громадянське суспільство, приватний сектор та, залежно від обставин, організації сфери захисту прав людини, миру та безпеки та суб'єкти, зайняті у сфері зменшення небезпеки лих, повинні об'єднати свої зусилля, щоб: (i) проаналізувати потреби, уразливості та потенціал ВПО та приймаючих їх громад; (ii) визначити причини тривалого характеру переміщення; (iii) погодити та впровадити стратегічні, чітко викладені та вимірювані у конкретних показниках колективні результати.
- 4. Залучення ВПО та приймаючих громад. Інтервенції повинні зосереджуватися на особливих потребах ВПО та приймаючих їх громад.** Зокрема, у процесі розробки програм використовувати підходи, що враховують регіональні

особливості та становлять пріоритетні напрямки для ВПО та приймаючих громад, для забезпечення доходів, житла з гарантією на проживання та доступу до основних послуг. Необхідно забезпечити відповідні консультації для ВПО та приймаючих громад, а також їх участь у прийнятті рішень, що стосуються їхнього життя, в тому числі з планування та реалізації відповідних заходів..

- 5. Уряди повинні очолити зусилля, спрямовані на досягнення колективних результатів.** Рекомендується інтегрувати внутрішнє переміщення у національні плани розвитку, визначити нормативні та інституційні основи щодо внутрішнього переміщення та забезпечити достатній потенціал місцевих адміністрацій для вирішення проблеми тривалого внутрішнього переміщення, в тому числі ресурсів, що розподіляються на основі загальної кількості населення, включаючи ВПО. За відсутності ініціатив, що здійснюються під керівництвом держави, для вирішення тривалого внутрішнього переміщення колективні результати можуть бути узгоджені в рамках системи Організації Об'єднаних Націй, але за умови проведення обов'язкових консультацій з відповідними органами влади та постраждалими від переміщення громадами.
- 6. Забезпечити довгострокове, гнучке фінансування за межами різниці між гуманітарною діяльністю та заходів з розвитку.** Двосторонні та багатосторонні донори, а також міжнародні фінансові установи повинні спрямовувати довгострокове, гнучке фінансування на досягнення колективних результатів, що допоможуть змінити тенденцію тривалого переміщення через усунення не тільки наслідків, але й причин такого переміщення.
- 7. Пропонується розглянути можливість організації у 2018 році заходу найвищого рівня за ініціативи Генерального секретаря** щодо нового, орієнтованого на результат підходу до тривалого внутрішнього переміщення з нагоди двадцятої річниці Керівних принципів ООН з внутрішнього переміщення. Ця подія може забезпечити платформу для заохочення інституційних та операційних змін в ООН для покращення загальносистемного реагування на тривале внутрішнє переміщення та заручитися підтримкою з боку Урядів, організацій, донорів, громадянського суспільства та приватного сектора.

¹ У контексті тривалого внутрішнього переміщення **колективні результати** означають, як правило, узгоджені результати або дії, що зменшують конкретні потреби, ризики й уразливості ВПО та посилюють їх життєстійкість шляхом визначення цілей, які мають стратегічне значення, чітко викладені, вимірюються у конкретних показниках та досягаються шляхом об'єднання зусиль Урядів на національному, регіональному та місцевому рівнях, міжнародних гуманітарних організацій та суб'єктів з розвитку, ВПО, місцевих громад, громадянського суспільства та приватного сектора, а також, в залежності від обставин, організацій сфери захисту прав людини, миру та безпеки та суб'єкти, зайняті у сфері зменшення небезпеки лих

КОРОТКИЙ ВИКЛАД

Загальна кількість внутрішньо переміщених осіб (ВПО) у всьому світі досягла рекордно високого рівня, все більше ВПО протягом багатьох років або навіть десятиліть змушені проживати далеко від рідних місць. У 2014 році зареєстровано понад 50 країн, де люди живуть у такому становищі понад 10 років. Як зазначається у п'яти національних дослідженнях, що складають підґрунтя цього звіту (проведених у Колумбії, Демократичній Республіці Конго (ДРК), Філіппінах, Сомалі та Україні¹), швидке вирішення кризи внутрішнього переміщення, де ВПО знаходять довгострокові рішення (стале повернення, місцева інтеграція або переселення), є рідкісним винятком.

Десятки мільйонів ВПО залежать від гуманітарної допомоги або перебувають далеко за межею бідності у незадовільних житлових умовах без будь-яких гарантій проживання, та за відсутності або маючи обмежений доступ до основних послуг, освіти та охорони здоров'я. Вони стикаються з проблемами безпеки, дискримінацією та фінансовою незахищеністю і часто вимушені боротися за збереження соціальної згуртованості з приймаючими громадами. Особливо уразливими є жінки, літні люди та люди з обмеженими фізичними можливостями, а молодь має небагато шансів на краще майбутнє. Так, наприклад, 1,1 мільйона внутрішньо переміщених осіб у Сомалі становлять 58% від загальної кількості населення країни, що страждає від нестачі продуктів харчування, вони особливо уразливі у питаннях гендерного насильства, примусового виселення і маргіналізації. На Філіппінах люди можуть міняти місце проживання по декілька разів за рік, щоб уникнути бойових дій, насильства або стихійних лих, що знищують їх джерела до існування та підривають їх життєстійкість.

Термін «тривале переміщення» відноситься до ВПО, які протягом значного часу не мають можливості або не в змозі вжити заходів для поступового зниження своєї уразливості, зuboжіння і маргіналізації та знайти довгострокові рішення. За відсутності довготривалих рішень, стикаючись з труднощами на шляху до самостійного життя, вони «залишилися позаду», незважаючи на перспективи Цілей сталого розвитку (ЦСР).

¹ Тематичні дослідження по кожній країні відображають унікальний контекст з конкретними проблемами і були обрані без мети проведення порівняльного аналізу. Тематичні дослідження разом сприяють більш повному розумінню, яким чином можна визначити та розглянути у різних контекстах тривале внутрішнє переміщення, в тому числі для країн з різним рівнем розвитку, різного характеру конфліктами та стихійними лихами.

Основні причини затяжного внутрішнього переміщення (хоча й вони мають контекстний характер) є: затяжний конфлікт; відсутність політичної волі та незадовільні внутрішньодержавні механізми вирішення проблеми переміщення; обмеження участі міжнародних суб'єктів межами гуманітарної діяльності; та відсутність цільових фінансових ресурсів, спрямованих на вирішення питань тривалого переміщення або запобігання нових переміщень, які зрештою набувають характеру тривалого переміщення. У Сомалі, де нараховується 1,5 мільйона ВПО, або 9% від загального населення країни, серед причин тривалого переміщення - конфлікт, що триває десятиліття, слабка роль держави та органів місцевої влади щодо забезпечення необхідної інфраструктури і основних послуг, постійна загроза виселення з районів переміщення та дефіцит земельних ділянок для переселення людей.

Тривале внутрішнє переміщення впливає не лише на ВПО - це також має серйозні наслідки для приймаючих громад та місцевих органів влади. Більшість ВПО живуть у приймаючих сім'ях або оселяються у міських чи приміських громадах. Це накладає додатковий соціальний та фінансовий тягар на приймаючі громади і місцеві органи влади, що з часом може мати негативний вплив на їх власну життєстійкість. У ДРК близько 80% відсотків з близько 2,2 мільйонів ВПО живуть у приймаючих сім'ях, які стикаються з економічними труднощами та мають обмежені житлові умови для розміщення переміщених осіб. Крім перевантаження місцевих служб та можливостей уряду, тривале внутрішнє переміщення також може негативно вплинути на здатність країни досягати її загальних цілей з розвитку. Залежно від контексту, це також може стати причиною конфлікту або політичної нестабільності.

Вирішення питання тривалого внутрішнього переміщення не є суто гуманітарною проблемою. Традиційний підхід, а саме - задоволення короткострокових гуманітарних потреб (надання термінової продовольчої допомоги, забезпеченість гігієнічними засобами та житлом) як пріоритет реагування, загалом, не забезпечив довгострокових рішень для зростаючої кількості ВПО по всьому світові. Тенденція збільшення масштабів тривалого переміщення вимагає шукати рішення за рамками догляду й підтримки та переходити до заходів, спрямованих на повернення до нормального життя із залученням гуманітарних партнерів, партнерів з розвитку та, залежно від контексту, організацій з захисту прав людини, розбудови миру і безпеки, а також суб'єктів, задіяних у зниженні ризику лих на всіх рівнях,

кожен з яких відіграє важливу та чітко визначену роль.

Ситуація, що склалася, вже сьогодні вимагає корінних змін у роботі Урядів та міжнародної спільноти щодо вирішення питання внутрішнього переміщення. У травні 2016 року на Всесвітньому гуманітарному саміті на вищому рівні керівники ключових агенцій ООН з розвитку та гуманітарні організації, спільно зі Світовим банком, відповідно до Порядку денного Генерального Секретаря в інтересах людства, висловили рішучу готовність впроваджувати «Новий принцип роботи», тобто, застосувати контекстно-орієнтовний підхід для досягнення довгострокових колективних результатів із застосуванням відповідних порівняльних переваг різноманітних суб'єктів.

У контексті тривалого переміщення колективні результати означають, як правило, узгоджені результати або дії, що зменшують конкретні потреби, ризики й уразливості ВПО та посилюють їх життєстійкість шляхом визначення цілей, які мають стратегічне значення, чітко викладені, вимірюються у конкретних показниках та досягаються шляхом об'єднання зусиль Урядів на національному, регіональному та місцевому рівнях, міжнародних гуманітарних організацій та суб'єктів з розвитку, ВПО, місцевих громад, громадянського суспільства та приватного сектора. Найбільш стійкі результати можливі, коли Уряди як суб'єкти, що несуть основну відповідальність за ВПО, самостійно або спільно з іншими очолюють загальний процес. Але, в залежності від контексту, можливі різні конфігурації роботи. Серед практик країн, обраних у якості об'єкту цього дослідження, позитивним прикладом є закріплення Урядом Колумбії у Національному плані розвитку до 2018 року заходів з усунення уразливості 500 тисяч ВПО. Інші країни, постраждалі від переміщення, також можуть застосувати цю модель.

Такий підхід опосередковано визнає, що ВПО можуть почати нове життя та рухатися до самодостатнього існування відповідно до основоположних принципів в області захисту прав людини і людської гідності, не чекаючи остаточного завершення конфлікту або повного припинення всіх наслідків лиха. Наприклад, якщо ВПО виїхали до безпечної частини країни, тих, хто вирішив не повертатися до рідних місць, необхідно забезпечити відповідною підтримкою у пошуку довгострокового рішення через місцеву інтеграцію або переселення до інших районів країни. Для інших ВПО, які бажають згодом повернутися додому, можуть впроваджуватися певні заходи за місцем їх поточного перебування для підтримки їх самозабезпеченості та покращення умов життя, поки не знайдено довгострокових рішень. Нарешті, навіть для тих ВПО, які живуть у районах триваючого конфлікту або де спостерігаються повторні лиха, і які, як і раніше, потребують гуманітарної допомоги, можливі заходи для зменшення їх уразливості та зубожіння шляхом усунення перешкод, які заважають посилити життєстійкість ВПО.

Для досягнення колективних результатів щодо тривалого внутрішнього переміщення необхідні наступні сім компонентів:

- 1. Створення доказової бази:** визначення наслідків зтяжненого внутрішнього переміщення щодо гуманітарної діяльності, розвитку, прав людини, миру та безпеки, а також заходів для зниження ризику лих, та виявлення причин, з яких переміщення набуває тривалого характеру. Ці дані повинні також допомогти оцінити потенціал ВПО та приймаючих громад для розгляду і вирішення проблеми тривалого переміщення.
- 2. Визначення колективних результатів:** узгодження стратегічних, чітко визначених, вимірюваних та досяжних результатів, відображених у конкретних показниках.
- 3. Забезпечення стратегічної перспективи шляхом формулювання загальної проблеми:** досягнення загального розуміння щодо основних причин тривалості кожної ситуації внутрішнього переміщення у конкретній країні та визначення подальших ризиків і перешкод, а також розробка стратегій для вирішення питання тривалого переміщення згідно інформації, що надається у цьому аналітичному документі.
- 4. Інтеграція колективних результатів до відповідних інструментів планування:** використання Національних планів розвитку, а також регіональних та місцевих планів розвитку або інших відповідних програм, доповнених інструментами планування ООН, такими як Рамкова програма ООН з надання допомоги (ЮНДАФ) та плани гуманітарного реагування (ПГР), для створення міцної основи для планування колективних результатів.
- 5. Підтримка та створення нормативних та інституційних рамок для сприяння досягненню колективних результатів:** забезпечення належного законодавства та політик, а також інституційного потенціалу урядів для вирішення питання тривалого внутрішнього переміщення або запобігання ситуацій, коли нові переміщення набувають тривалого характеру, що охоплюють увесь спектр відповідних міністерств та органів влади.
- 6. Впровадження орієнтованих на результат програм та проєктів:** перехід від окремих проєктів у рамках мандатів до довгострокових спільних заходів, спрямованих на ефективне вирішення проблем тривалого переміщення

або запобігання тривалості нових переміщень.

7. Забезпечення наскрізного фінансування:

розподіл необхідних фінансових ресурсів таким чином, щоб різниця між гуманітарною діяльністю та діяльністю з розвитку не дестабілізувала, а навпаки, сприяла зміцненню колективних результатів.

Колективні результати, що надаються, узгоджені з міжнародними гарантіями прав людини та відповідають належним стандартам, зокрема Керівним принципам з питань внутрішнього переміщення та Рамковій програмі довгострокових рішень Міжвідомчого постійного комітету (МПК); **залучення гуманітарних організацій до впровадження цих результатів у більшості випадків не матиме негативного впливу на дотримання гуманітарних принципів** гуманності, нейтральності, неупередженості та незалежності.

Через застосування такого нового підходу, мільйони ВПО та приймаючі громади можуть отримати більш широкий доступ до джерел отримання доходів, належних житлових умов з гарантією проживання, та до основних послуг. Такий підхід є важливим кроком до значного скорочення тривалого внутрішнього переміщення у безпечний та гідний спосіб до 2030 року. ВПО матимуть більше можливостей для зниження залежності від допомоги, подолання крайньої бідності, і стати самостійними та зробити свій внесок у розвиток. Новий підхід також сприяє подальшому руху урядів у напрямку досягнення ЦСР. Потенціал місцевих суб'єктів та участь ВПО в процесі прийняття рішень на рівні громад посиляться. Інвестиції у колективні результати у довгостроковій перспективі дозволять донорам та гуманітарним організаціям витратити менше ресурсів на звичайне управління «робочим навантаженням» та з часом знизити витрати; збережені кошти можуть бути перерозподілені на інші надзвичайні ситуації.

Рекомендації

Наведені рекомендації стосуються ключових областей, у яких Урядам, гуманітарним організаціям та організаціям з розвитку, міжнародним фінансовим інститутам та донорам рекомендується розробити у майбутньому контекстно-орієнтовні політики, а також впровадити інституційні та операційні зміни для досягнення колективних результатів для людей, які живуть в умовах тривалого внутрішнього переміщення.

Уряди повинні за будь-яких можливих обставин очолити зусилля, спрямовані на досягнення колективних результатів, що стосуються тривалого переміщення, та запобігання тривалості нових переміщень. Як важливий крок на шляху досягнення ЦСР, Уряди, у першу чергу, повинні вжити узгоджених зусиль, щоб переломити тенденцію до збільшення масштабів тривалого внутрішнього переміщення та істотно скоротити кількість людей, що живуть у такому становищі. Як найважливіший пріоритет, Уряди повинні забезпечити доступ приймаючих громад до **джерел отримання доходів, належного житла з гарантією проживання та основних послуг**, враховуючи, за необхідністю, регіональні особливості.

Уряди повинні визначити, інтегрувати та встановити пріоритетність щодо колективних результатів **для вирішення** питання тривалого внутрішнього переміщення в рамках **Національних планів розвитку** та інших відповідних програм, а також **визначити відповідні нормативні та інституційні рамки** щодо внутрішнього переміщення. За підтримки міжнародних суб'єктів, Уряди повинні працювати над забезпеченням **достатнього потенціалу місцевих адміністрацій** для вирішення проблеми тривалого внутрішнього переміщення, в тому числі ресурсів, що розподіляються на основі загальної кількості населення, включаючи ВПО.

Міжнародні гуманітарні організації та організації з розвитку повинні підтримувати зусилля урядів щодо вирішення тривалого внутрішнього переміщення шляхом інтеграції вимірюваних колективних результатів до державного планування та заходів. За відсутності ініціатив, що здійснюються під керівництвом держави, для вирішення тривалого внутрішнього переміщення або запобігання тривалості нових переміщень, колективні результати можуть бути узгоджені в рамках системи Організації Об'єднаних Націй, але за умови проведення обов'язкових консультацій з відповідними органами влади та постраждалими від переміщення громадами. Міжнародні гуманітарні організації та організації з розвитку повинні, на основі спільного аналізу та консультацій з ВПО та приймаючими громадами, **визначити пріоритетність заходів, спрямованих на зміцнення життєстійкості ВПО та приймаючих громад, зокрема, через інвестиції у засоби до існування, належне і стабільне житло та доступ до основних послуг.** Вони також повинні

спрямовувати зусилля на **зміцнення потенціалу Уряду** на всіх рівнях. У міських районах, де наразі розміщується близько половини ВПО, слід заохочувати та підтримувати комплексні підходи міського планування. Слід уточнити та посилити роль Координатора-резидента/Гуманітарного координатора (КР/ГК) щодо сприяння розвитку багатостороннього діалогу з метою досягнення колективних результатів. **Інструменти планування ООН, такі як ЮНДАФ та ПГР, а також національні плани розвитку, повинні бути взаємоузгодженими або доповнювати один одного** та окреслювати внесок різних суб'єктів у досягнення колективних результатів щодо тривалого внутрішнього переміщення.

Двосторонні та багатосторонні донори, а також міжнародні фінансові установи повинні спрямовувати довгострокове, гнучке фінансування на досягнення колективних результатів, що допоможуть змінити тенденцію тривалого переміщення через усунення не тільки наслідків, але й причин такого переміщення. Вони також повинні наполягати на тому, щоб досягнення колективних результатів вимірювалося через механізми моніторингу та оцінки. Донори повинні забезпечити **більш гнучке та довгострокове фінансування, зменшити або використовувати тільки «м'яке» цільове виділення коштів, і дозволити використання частки фінансування гуманітарних операцій та заходів з розвитку безпосередньо національними органами влади**. Донори повинні виділяти кошти з розвитку для багатосторонніх цільових фондів на рівні країн, що мають широке програмне охоплення, що включає вирішення питання тривалого внутрішнього переміщення. Урядам слід розглянути питання про **використання кредитів та інших фінансових інструментів на додаток до грантів, вжити заходів щодо усунення тривалого внутрішнього переміщення** або запобігти тривалості нових переміщень.

Наступні кроки

З метою забезпечення впровадження конкретних дій згідно цього звіту, ООН рекомендується визначити пріоритети щодо наступних дій.

РК/ГК та Гуманітарні групи країн, за підтримки ПРООН та УКГС, а також у співпраці з відповідними державними організаціями, повинні впровадити **конкретні дії на основі певних колективних результатів, що дозволять скоротити потреби, ризики та уразливості ВПО, які проживають в умовах тривалого переміщення в трьох з п'яти обраних країн**, за підтримки багатосторонніх та двосторонніх донорів.

З метою підтримки груп ООН у країнах та МПК/Гуманітарних груп країн, ПРООН та УКГС повинні розробити чіткі рекомендації щодо використання **існуючих інструментів планування**, які визначають конкретні, вимірювані та необхідні дії для досягнення узгоджених колективних результатів щодо

тривалого внутрішнього переміщення, а також дослідити **необхідність нових інструментів спільного планування**. ПРООН та УКГС також повинні створити **системи моніторингу та оцінки** з акцентом на наслідках та результатах з метою досягнення колективних результатів, що також дозволять коригувати програми для підвищення ефективності та реагування на непередбачені обставини. ООН повинна інтегрувати Новий принцип роботи в рамках рішення № 2011/20 **Генерального секретаря ООН з питань довготривалих рішень**.

Нарешті, для забезпечення потужного загального керівництва Генеральний секретар ООН та його Заступник повинні розпочати **загальносистемну ініціативу щодо внутрішнього переміщення** з реалізації низки дій, зазначених вище. Крім того, така ініціатива повинна включати огляд ролі та внеску **організацій ООН з забезпечення безпеки та розбудови миру** у досягнення колективних результатів щодо тривалого внутрішнього переміщення та **взаємодії з групами донорів ООН** для пошуку більш гнучкого, передбачуваного та сталого фінансування для досягнення колективних результатів щодо тривалого внутрішнього переміщення. Крім того, пропонується розглянути можливість організації у 2018 році **заходу найвищого рівня** за ініціативи Генерального секретаря щодо нового, орієнтованого на результат підходу до тривалого внутрішнього переміщення з нагоди двадцятої річниці Керівних принципів ООН з внутрішнього переміщення. Ця подія може забезпечити платформу для заохочення інституційних та операційних змін в ООН для покращення загальносистемного реагування на тривале внутрішнє переміщення та заручитися підтримкою з боку Урядів, організацій, донорів, громадянського суспільства та приватного сектора.

OCHA

United Nations Office
for the Coordination of
Humanitarian Affairs

Coordination Saves Lives